

Abstrakt

Disertační práce se věnuje období vlády velkovévody toskánského Leopolda II. a jeho vztahu k Maremmě a její bonifikaci. Během třiceti let své vlády dokázal velmi zásadním způsobem změnit nejzaostalejší oblasti své země. A to i přes to, že jeho pozice byla ztížena politickými změnami během revolučních let 1847-1849 a nakonec byla jeho vláda ukončena sjednocením Itálie a začleněním Toskánska do nově vzniklého Italského království, které bylo cílem italského národního obrození. V této práci, která se krom stručného životopisu Leopolda II. zabývá i jeho politikou zaměřenou na celkový rozvoj Toskánska, nebylo možné opominout životní osudy a především hlavní díla jeho tří nejbližších spolupracovníků – osobností majících zásadní vliv na realizování bonifikačních prací – Vittoria Fossombronioho, Gaetana Giorginiho a Alessandra Manettiho. Práce se věnuje průběhu vlastních bonifikačních prací v Maremmě, jejich organizaci a dosaženým výsledkům. Součástí Leopoldem II. plánované celkové bonifikace bylo i budování silniční sítě, jejíž nutnou součástí byly četné mosty přes kanály a regulované vodní toky. V oblasti bylo nutné řešit i zdravotní problémy, především pak malárii, kde se zatím stále hledaly její příčiny, způsob přenosu a nejefektivnější léčebné postupy. Poslední problematikou spojenou s celkovou bonifikací oblasti Maremmy, které se věnuje tato práce, je hospodářský rozvoj oblasti, především pak rozvoj zemědělství. Důkazem účinnosti Leopoldovy politiky v Maremmě byl její demografický rozvoj. Leopold II. byl jedním z panovníků, kteří se nejvíce zasloužili o rozkvět Toskánska. Územní rozsah bonifikačních prací a jejich komplexnost byly nevídané a jen těžko se hledá srovnání.